

Sygn. akt. **II K 156/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gorlicach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Jerzy Augustyn

Sędziowie –

Ławnicy –

Protokolant: sekr. sąd. Robert Wałęga

w obecności Prokuratora Sławomira Korbelaka

po rozpoznaniu w dniach 26-09-2018 r., 05-12-2018 r., 27-06-2019 r.,

sprawy karnej przeciwko:

1. P. R. s. W. i Z. z domu P., ur. (...) w R., PESEL (...),
2. W. C. s. K. i K. z domu B., ur. (...) w R., PESEL (...),

oskarżonym o to, że:

w dniu 4 września 2014 roku w miejscowości S. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili K. Z., prowadzącego firmę (...) z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci sprzętu budowlanego – stempli, głowic, trójnogów, dźwigarów (doków) o łącznej wartości 11020,00 zł, w ten sposób, że podając się za przedstawicieli firmy (...) Sp. z o. o. z siedzibą w R. zawarli umowę najmu wymienionego sprzętu budowlanego posługując się przy tym dowodem osobistym na nazwisko P. R. oraz uprzednio podrobioną pieczętką firmy (...) Sp. z o. o. z przedstawicielem firmy (...) z siedzibą w S., po czym pobrali wyżej wskazany sprzęt budowlany przewożąc go środkiem transportu w postaci samochodu m-ki C. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepą nr rej. (...), bez zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy i pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonali zwrotu wymienionych urządzeń zrywając całkowicie kontakt z pokrzywdzonym.

tj. o przest. z art. 286§1 kk

przy czym oskarżony P. R. czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy polegającej na tym, że w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, która odbywał w Zakładzie Karnym w okresie od 5 sierpnia 2010 roku do dnia 9 lutego 2011 roku na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w R. (...) II Wydział Karny sygn. akt (...), popełnił umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa za które był już skazany tj. w zw. z art. 64§1 kk

uznaje osk. P. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na mocy powołanych przepisów ustawy

skazuje

I. osk. P. R. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na mocy art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza osk. P. R. dwa dni zatrzymania w okresie od dnia 02-07-2015 r. godz. 11.40 do dnia 03-07-2015 r. godz. 16.30,-

uznaje osk. W. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286§1 kk i za to na mocy powołanego przepisu ustawy i przy zastosowaniu art. 4§1 kk

skazuje

III. osk. W. C. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na mocy art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt. 1 kk zawiesza warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do osk. W. C. na okres próby lat 2 (dwóch),-

V. na mocy art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonych P. R. i W. C. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. Z. solidarnie kwoty (...) (siedem tysięcy dwieście sześć) złotych,-

VI. na zasadzie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonych P. R. i W. C. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych,-

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. D. kwotę 1176 zł plus 23% VAT w kwocie 270,48 zł, tj. w łącznej kwocie (...),48 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć 48/100) złotych oraz zasądza na rzecz adw. S. R. kwotę 1176 zł plus 23% VAT w kwocie 270,48 zł, tj. w łącznej kwocie (...),48 (jeden tysiąc czterysta czterdzieści sześć 48/100) złotych tytułem udziału w sprawie obrońców z urzędu.

Sygn. akt II K 156/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 czerwca 2019 r.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego sąd ustalił i uznał za udowodniony następujący stan faktyczny:

K. Z. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) K. Z. z siedzibą w S., która działa jako wypożyczalnia sprzętu budowlanego.

W dniu 4 września 2019 r. oskarżeni skontaktowali się telefonicznie z firmą (...) i w rozmowie z S. Z. wyrazili chęć wypożyczenia rusztowań, a kiedy zostali poinformowani, że nie są dostępne, zdecydowali się na wypożyczenie stempli budowlanych wraz z osprzętem, które zarezerwowali. Tego samego dnia oskarżeni przyjechali do siedziby wypożyczalni białym samochodem marki C. (...) o nr rejestracyjny (...) z przyczepą o nr rej. (...). Kierowcą był oskarżony W. C.. W trakcie jazdy w samochodzie oskarżeni uzgadniali szczegóły wypożyczenia sprzętu oraz podział ról. Ww. nie mieli zamiaru wywiązywać się z umowy i zwracać wypożyczonego sprzętu.

Na miejscu w siedzibie wypożyczalni oskarżeni obejrzeni stemple i zdecydowali się na ich wypożyczenie, przedstawili się jako przedstawiciele firmy (...) sp.

z o.o. z siedzibą w R. i zadeklarowali, że prowadzą w pobliżu prace budowlane. Formalności miał załatwić B. R., który stwierdził, że nie ma przy sobie dowodu osobistego, wtedy podszedł do oskarżonego P. R. i ten dał mu swój dowód osobisty, następnie B. R. wraz z S. Z. przeszli do biura, aby dopełnić formalności związanych z wypożyczeniem sprzętu.

S. Z. w biurze wypożyczalni sporządziła umowę najmu. W tym czasie oskarżeni P. R. i W. C. ładowali na samochód i na przyczepę sprzęt budowlany, w postaci w postaci stempli budowlanych, głowic, trójnogów, dźwigarów (doków), których łączna wartość wyniosła 11020 zł, który wydawał im pracownik wypożyczalni R. S..

Po sporządzeniu umowy najmu na dane oskarżonego P. R., ww. podpisał ją, następnie B. R. przybił na umowie podrobioną pieczętkę firmy (...) sp. z o.o. z siedzibą z R., podpisał się nieczytelnie, zapłacił 50 euro tytułem zaliczki (tj. 210 zł), a także podał telefon kontaktowy(...). Oskarżony W. C. nie był przy sporządzaniu umowy i nie podpisywał jej, w tym czasie zajmował się załadunkiem sprzętu.

Po załadowaniu sprzętu oskarżeni wsiedli do samochodu i odjechali do R.. Po upływie wyznaczonego terminu K. Z. bezskutecznie próbował skontaktować się z oskarżonymi w celu zwrotu wypożyczonego przez nich sprzętu. Podany numer (...) był nieaktywny, natomiast po skontaktowaniu się z firmą (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. okazało się, że firma ta nic nie wie o wypożyczeniu sprzętu budowlanego oraz nie prowadzi robót budowlanych, nie ma również nic wspólnego z oskarżonymi. Wtedy K. Z. zorientował się, że został oszukany.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. R. k. 641-642, 172-173 (zbiór A), 226-227, 231-232,
- częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. C. k. 642-642/2, 186-186/2 (zbiór A), 226-227,
- zeznania świadka S. Z. k. 644-645, 5-6, 13/2-14, 20/2-21, 22/2, 27/2-28 (zbiór C),
- zeznania świadka K. Z. k. 643-643/2, 2-3 (zbiór C),
- zeznania świadka R. S. k. 645-645/2, 7/2 (zbiór C),
- zeznania świadka K. T. k. 8/2-9 (zbiór C),
- zeznania świadka B. C. k. 10/2-11 (zbiór C), 31/2 akt II Ko 1/19
- umowa najmu z dnia 4.09.2014 r. k. 1 (zbiór A),
- odpis z KRS k. 2-5 (zbiór A),
- informacja operatora P4 sp. z o.o. k. 8 (zbiór A),
- informacja operatora (...) SA k. 9 (zbiór A), 214-215a,
- informacja operatora (...) sp. z o.o. k. 16 (zbiór A),
- dane operatora P4 sp. z o.o. dot. nr (...) wraz z płytą CD k. 26-123 (zbiór A),
- notatka z przeprowadzonej analizy połączeń telefonicznych k. 205,
- tabela kursu średniego Euro NBP z dnia 4 09 2019 r. k. 691,

Wyrokiem Sądu Rejonowego w R. (...) z dnia 18 czerwca 2007 r. sygn. (...)oskarżony P. R. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk i skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat. P. R. odbył karę pozbawienia wolności 5 sierpnia 2010 r. do dnia 9 lutego 2011 r., kiedy został warunkowo przedterminowo zwolniony.

Dowód:

- odpis wyroku SR w R. (...)sygn. (...)wraz z danymi o odbyciu kary k. 159-160 (zbiór A),

Oskarżony P. R. ma 49 lat, o wykształceniu zawodowym, rozwiedziony, posiada 2 dzieci na utrzymaniu, utrzymuje się z prac dorywczych, z których osiąga dochód w kwocie około 2000 zł, bez majątku, karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 18-20, 169 (zbiór A), 316-318, 412-414, 515-517, 613-615,
- informacja Urzędu Miasta R. o stanie majątkowym k. 23-24 (zbiór A),
- notatka urzędowa k. 25 (zbiór A),
- odpis wyroku SR w R. (...) sygn. (...)k. 140-156 (zbiór A), 320-351,
- odpis wyroku SR w R. (...) sygn. (...)k. 159-160 (zbiór A),
- informacja o dochodach k. 195-196 (zbiór A), 356-357, 382-383,

Oskarżony W. C. ma 58 lat, o wykształceniu średnim, żonaty, posiada na utrzymaniu żonę i 2 dzieci, utrzymuje się z prac dorywczych z których osiąga dochód w kwocie około 1000 zł, posiada majątek nieruchomy, karany.

Dowód:

- dane o karalności k. 192 (zbiór A), 513-514, 616-617,
- informacja Starosty Powiatowego w R. o stanie majątkowym k. 194, 199 (zbiór A),
- informacja o dochodach k. 197-198 (zbiór A), 354-355, 384-385,

Oskarżony **P. R.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że we wrześniu 2014 r. brał udział w wypożyczeniu sprzętu budowlanego w S., że gdy czekał na przystanku przy ul. (...) w R. podjechał po niego oskarżony W. C. i oświadczył, że dzisiaj pojedą po odbiór stempli potrzebnych do pracy, że wtedy W. C. przyjechał na przystanek samochodem P. koloru jasnego, w którym byli również pracujący z nim J. i P., następnie W. C. stwierdził, że musi jechać zmienić samochód na większy i po około pół godziny przyjechał na miejsce dużym dostawczym samochodem koloru białego marki C.

z przyczepą z plandeką, że W. C. powiedział wtedy, że jadą gdzieś w okolice G. po stemple, że pojechali w trójkę z W. C. i P., natomiast J. został ponieważ auto było trzyosobowe. Dalej wyjaśnił, że w czasie jazdy do wypożyczalni ustalili, że weźmie te rusztowania na siebie, że zdawał sobie sprawę że będą z tego konsekwencje, że sam zorientował się, że coś jest nie tak i że cała sprawa zmierza do wyłudzenia, że nie protestował i zgodził się na wykorzystanie jego osoby. Dalej wyjaśnił, że gdy przyjechali na miejsce i obejrzelni stemple W. C. poszedł załatwiać formalności a on z P. i jakimś mężczyzną pracującym

w wypożyczalni ładowali stemple i inne elementy do samochodu oraz na przyczepkę, że wtedy W. C. poprosił o jego dowód osobisty i żeby poszedł podpisać umowę, że dał mu wtedy jakieś pieniądze żeby zapłacił kaucję, że nie pamięta czy to były polskie banknoty czy euro, że był w biurze przez chwilę i po podpisaniu umowy z jego danymi wyszedł z tego biura i zajął się ładowaniem stempli, że po tym jak zapakowali sprzęt odjechali do R.. Dalej wyjaśnił, że nie zna firmy (...), że nie wie skąd wzięła się pieczęć tej firmy na umowie wypożyczenia sprzętu, że nie wie kto nią dysponuje i czy taka firma w ogóle istnieje. Dodał, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, gdyż faktycznie brał udział w oszukańczym procederze i zdawał sobie sprawę w czym uczestniczy.

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżony podtrzymał w całości dotychczasowe wyjaśnienia i wyjaśnił, że jadąc po stemple do G. w samochodzie uzgadniali szczegóły wypożyczenia, każdy swoją rolę, że od początku sprzęt budowlany chcieli zabrać i później spieniężyć, że po załadowaniu i podpisaniu umowy pojechali do R.. Po okazaniu umowy wyjaśnił, że podpis o treści R. P. został nakreślony przez niego, że drugiego podpisu nie rozpoznaje i nie wie kto go złożył. Dodał, że W. C. kłamie w swoich wyjaśnieniach, że B. R. nigdy nie wchodził do biura zawierając umowę, gdyż był on wysadzany wcześniej z samochodu przed wjazdem do wypożyczalni, że w przypadku G., gdzie pojechali w trójkę, było tak samo.

Przesłuchiwany po raz kolejny w związku z postanowieniem o uzupełnieniu zarzutu oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia oraz wyjaśnił, że wszystkim kierował W. C. który razem z jego bratem B. dzielili się pieniędzmi ze sprzedaży zabranego sprzętu, że był im potrzebny jako słup, że wykorzystali go w tym całym interesie, prawdziwe zyski mieli tylko dla siebie.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony P. R. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że pobrał sprzęt na siebie, że w S. był wówczas z nim W. C., że do biura w tym dniu w G. wszedł W. C., że brata B. nie było bo gdzieś wcześniej wysiadł, że poszedł do biura i podpisał umowę, że nie miał pieniędzy na kaucję, a zapłacone pieniądze były od W. C., że został namówiony do podpisania umowy, że nie wie o żadnej firmie, że po podpisaniu umowy dalej ładował sprzęt.

Wyjaśnienia oskarżonego P. R. zasługują na wiarę częściowo, w szczególności w tej części, gdzie szczerze i przekonująco wyjaśnił, że jadąc do wypożyczalni w samochodzie uzgadniali szczegóły wypożyczenia, każdy swoją rolę, że od początku chcieli wypożyczony sprzęt zabrać a potem spieniężyć, że podpisał umowę, na której wpisano dane z jego dowodu osobistego, że byli samochodem C. z przyczepą. Brak jest podstaw do przyjęcia, aby wyjaśnienia oskarżonego P. R. co do udziału oskarżonego W. C. były niewiarygodne, aby bezpodstawnie obciążał tego oskarżonego udziałem w zarzucanym mu przestępstwie. Nieprzekonujące są natomiast wyjaśnienia oskarżonego P. R., że w wypożyczalni nie było B. R., gdyż wysiadł przez wjazd do wypożyczalni, że W. C. załatwiał formalności w biurze, że wszystkim kierował W. C., gdyż wyjaśnienia te są sprzeczne z ustalonym stanem faktycznym.

Oskarżony **W. C.** przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że faktycznie był w okolicach G. wraz z P. R. i B. R., gdzie P. R. załatwiał samodzielnie wypożyczenie sprzętu budowlanego, że pojechał do wypożyczalni sprzętu budowlanego, że przed wjazdem na teren wypożyczalni zatrzymał się i wysadził B. R. i mieli go zabrać z powrotem, że po wjechaniu na teren wypożyczalni został w samochodzie, że P. R. udał się do biura gdzie załatwiał formalności, że był tylko w samochodzie. Dalej wyjaśnił, że wszystko ustalił B. R., który pozostał po drodze i nie chciał wjechać do wypożyczalni, że po załadowaniu sprzętu razem z P. R. wyjechał

z wypożyczalni i po drodze zabrał B. R.. Dalej wyjaśnił, że wykonał tylko prywatny przewóz, po czym wyjaśnił, że B. R. był razem z nimi

w wypożyczalni, że to B. R. był całym mózgiem tej akcji i poszedł wszystko załatwić w biurze wypożyczalni, że zabrał tam swojego brata P. R., że został przy samochodzie, gdzie ładowano sprzęt. Dalej wyjaśnił, że nie miał żadnej pieczątki i nie podpisywał się na umowie, że wszystko załatwili bracia R., że nie wie który co podpisywał, bo nie był z nimi, że tylko zawiózł sprzęt w miejsce i dostał za to 150 zł

i zwrot paliwa. Po okazaniu kopii umowy najmu wyjaśnił, że nigdy nie miał takiej pieczątki firmowej i jej nie używał, że tego dokumentu nie podpisywał, że w biurze byli bracia R., że nie ukradł sprzętu tylko go przewoził.

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżony podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia i wyjaśnił, że to nie P. R. kierował tym wszystkim, tylko B. R., że P. R. pomagał, że sprzęt został przewieziony do R., że nie pamięta czy w samochodzie była rozmowa dotycząca wypożyczenia sprzętu budowlanego, że do biura wypożyczalni udali się B. R. i P. R. i oni zawierali umowę, że był przy ładowaniu sprzętu, że tylko przewoził sprzęt i dostał za to pieniądze,

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym w związku

z postanowieniem o uzupełnieniu zarzutu nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 4 września 2014 r. zabrał z R. do S. P. R. i B. R., że nieprawdą jest, że to P. R. kierował wszystkim, że nie interesował się dlaczego w taki sposób to jest robione ale o wszystkim decydował B. R., że nie wydawało mu się to jakoś podejrzane, że jeśli była jakaś rozmowa w samochodzie podczas jazdy gdy jechali do G. po sprzęt budowlany to jej nie słyszał i nie pamięta, że w ogóle nie rozmawiał z B. R. po co mu ten sprzęt budowlany, że był tylko zainteresowany aby mu zapłacił za przewiezienie tego sprzętu w określone miejsce, że wszystko załatwiał B. R.. Dodał, że nie przyznaje się do popełnienia tego czynu gdyż tylko woził sprzęt budowlany.

Przesłuchiwany na rozprawie oskarżony W. C. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i wyjaśnił, że do wypożyczalni pojechali w trójkę z B. R. i P. R., że miał tylko przewieźć i otrzymać pieniądze za przewóz, że nic więcej go nie dotyczyło, że kiedy przyjechali do S. to P. R. ładował z magazynierami, a B. R. poszedł do biura i załatwiał formalności, że potem P. R. poszedł do biura. Dalej wyjaśnił, że nie zna tej pieczętki, która była przybita na umowie, że nie wie czym ta firma się zajmowała, że nic nie ustalał z P. ani z B. R. odnośnie ról, że jedynie B. R. prosił go o przewóz, że niczego nie podpisywał.

Wyjaśnienia oskarżonego W. C. zasługują na wiarę jedynie w tej części, gdzie wyjaśnił, że kierował samochodem marki C., którym przyjechali do wypożyczalni w S., że B. R. był razem z nimi w wypożyczalni, że formalności w biurze załatwił B. R., że w biurze był również P. R., że nie podpisywał umowy najmu sprzętu. Nieprzekonujące są natomiast wyjaśnienia oskarżonego w tej części, gdzie nie przyznał się do winy, gdzie wyjaśnił, że wykonał tylko prywatny przewóz, że nie ukradł sprzętu tylko go przewoził, że miał tylko przewieźć sprzęt i otrzymać pieniądze za przewóz, że poza tym nic więcej go nie dotyczyło, że nic nie ustalał z P. R. ani z B. R. odnośnie ról, jako wykrętne i niewiarygodne gdyż z wyjaśnień oskarżonego P. R. wynika, że w samochodzie uzgadniali szczegóły wypożyczenia sprzętu, każdy z nich swoją rolę, że od początku chcieli wypożyczony sprzęt zabrać a potem spieniężyć. Tym samym nie może budzić wątpliwości, że oskarżony W. C. działał wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym P. R. a także z B. R..

W ocenie sądu wyjaśnienia oskarżonego, w których zmierza on do wykazania, że był tylko kierowcą, stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej. Niewiarygodne są również wyjaśnienia oskarżonego, że w wypożyczalni nie było B. R., gdyż wyjaśnienia te są sprzeczne z ustalonym stanem faktyczny, nadto w toku przesłuchania oskarżony zmienił te wyjaśnienia stwierdzając, że B. R. był z nimi z wypożyczalni, co jest zgodne z zeznaniami świadków S. Z. i R. S..

Oskarżony **B. R.**, którego sprawę wyłączono do odrębnego rozpoznania, jako osoba najbliższa odmówił składania zeznań w stosunku do oskarżonego P. R., a także uchylił się od odpowiedzi na pytania dotyczące W. C., gdyż zarzucany mu czyn został popełniony wspólnie i w porozumieniu z W. C. i udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić go lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Sąd w zasadzie dał wiarę zeznaniom świadka **S. Z.**, jako szczerym i przekonującym. Świadek wiarygodnie i przekonująco przedstawiła przebieg zdarzeń w dniu 4 września 2014 r. będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Sąd dał wiarę świadkowi, że przyjechało 3 osoby, że przedstawili się jako przedstawiciele firmy (...) sp. z o.o. w R., że P. R. podał swój dowód osobisty i na jego dane została spisana umowa, po sporządzeniu umowy na nazwisko P. R. obydwaj mężczyźni ją podpisali, B. R. podpisał pieczętkę, przyjęła kaucję 50 euro, po załadowaniu odjechali, P. R. nie był obecny w biurze jak dane z jego dowodu były wpisywane do umowy, podał mi w magazynie dowód i wtedy jak wpisałam te dane z tego dowodu P. R. był poproszony o podpisanie umowy, że główną osobą z którą załatwiała wypożyczenie to B. R.. Na wiarę zasługują zeznania tego świadka, że podpisy złożyli P. R. i B. R., który również przybił tę pieczętkę.

Okoliczność, że podczas czynności okazania świadek nie rozpoznała jednoznacznie oskarżonych nie przesądza o niewiarygodności jej zeznań. Należy mieć na uwadze, że świadek widziała oskarżonych po raz pierwszy, nadto było ich trzech, natomiast w kolejnych przesłuchaniach a także na rozprawie świadek rozpoznała oskarżonych. Również okoliczność, że w pierwszym przesłuchaniu zeznała, że oskarżonych w wypożyczalni było tylko dwóch nie podważa wiarygodności jej zeznań, gdyż w kolejnych przesłuchaniach świadek nie podtrzymała tych zeznań.

Świadek **K. Z.** nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia z dnia 4 września 2014 r. i jej przebieg zna z relacji żony S. Z.. Na wiarę zasługują zeznania tego świadka, że w dniu 4 września 2014 r. oskarżeni zgłosili się do wypożyczalni po sprzęt, który wcześniej zarezerwowali telefonicznie, że przedstawili się jako przedstawiciele firmy (...) sp. z o.o. w R. i zadeklarowali, że prowadzą w pobliżu prace budowlane, że wypożyczyli stemple budowlane, głowice do stempli, trójnogi do stempli i dźwigary stropowe, że S. Z. spisała umowę, w której umieściła dane P. R., że na umowie przybito pieczętkę firmy (...) sp. z o.o. w R., że sprzęt został zapakowany na (...) o nr rejestracyjnym (...) z przyczepą o nr rejestracyjnym (...), że S. Z. pobrała 50 euro zaliczki, że zwrot miał nastąpić po około 1,5 miesiąca i po upływie terminu

próbował skontaktować z podanym numerem (...), który był już nieaktywny, natomiast podany numer telefonu firmy (...) był fałszywy.

Świadek **R. S.** wiarygodnie i przekonująco zeznał, że nie obsługiwał oskarżonych i nie zawierał z nimi umowy wypożyczenia sprzętu, tylko pomagał w przy załadunku i liczył sztuki sprzętu, że nie zna danych wypożyczającego, że tym zajmowała się S. Z.. Sąd dał wiarę świadkowi, że w wypożyczalni było trzech mężczyzn, kierowca z pomocnikiem w stroju roboczym którzy razem ładowali sprzęt na samochód i przyczepkę, natomiast trzeci nie ładował sprzętu, tylko rozmawiał z S. Z. i zawierał umowę, że od mężczyzny w stroju roboczym wzięto dowód i on podpisywał umowę również, że kierowcą był oskarżony W. C.. Zeznania tego świadka korespondują z zeznaniami S. Z., brak jest podstaw do kwestionowania jego wiarygodności.

Świadek **K. T.**, prezes firmy (...) sp. z o.o. w R., nie był świadkiem zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania i nie posiada informacji co do jego przebiegu. Na wiarę zasługują zeznania tego świadka, że firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w R. nie prowadzi prac budowlanych i nie wypożyczała sprzętu budowlanego, że nie zna oskarżonych oraz pieczętka przybita na umowie z dnia 4 września 2019 r. nie jest pieczętka jego firmy.

Świadek **B. C.** nie był świadkiem zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. Na wiarę zasługują zeznania tego świadka, że jego brat tj. oskarżony W. C. jest właścicielem samochodu C. (...) o nr rejestracyjnym (...), natomiast on jest właścicielem przyczepy o nr rejestracyjnym (...), że W. C. korzysta z jego przyczepy, jednak nie wie czy w dniu 4 września 2014 korzystał z przyczepy, że możliwe że w tym dniu W. C. korzystał z przyczepy.

Świadek K. N. był świadkiem zdarzenia i nie posiada informacji co do jego przebiegu istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Co do świadka **E. K.** prokurator cofnął wniosek o jej przesłuchanie.

W ocenie sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, że oskarżeni P. R. i W. C. dopuścili się zarzucanego im czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286 §1 kk, gdyż w dniu 4 września 2014 roku w miejscowości S. działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili K. Z., prowadzącego firmę (...) z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci sprzętu budowlanego – stempli, głowic, trójnogów, dźwigarów (doków) o łącznej wartości 11020,00 zł, w ten sposób, że podając się za przedstawiciele firmy (...) sp. z o. o. z siedzibą w R. zawarli umowę najmu wymienionego sprzętu budowlanego posługując się przy tym dowodem osobistym na nazwisko P. R. oraz uprzednio podrobioną pieczętka firmy (...) sp. z o. o.

z przedstawicielem firmy (...) z siedzibą w S., po czym pobrali wyżej wskazany sprzęt budowlany przewożąc go środkiem transportu w postaci samochodu marki C. (...) nr rej. (...) wraz z przyczepą nr rej. (...), bez zamiaru wywiązania się z warunków zawartej umowy i pomimo upływu wyznaczonego terminu nie dokonali zwrotu wymienionych urządzeń zrywając całkowicie kontakt z pokrzywdzonym.

Oskarżony P. R. dopuścił się zarzucanego mu czynu działając w warunkach recydywy określonej w art. 64 §1 kk, gdyż popełnił go w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne, tj. przestępstwo przeciwko mieniu, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w R. (...) z dnia 18 czerwca 2007 r. sygn. (...), którą odbywał w Zakładzie Karnym w okresie od 5 sierpnia 2010 roku do dnia 9 lutego 2011 roku (dane o odbyciu kary k. 160).

Uznając oskarżonego P. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk sąd na mocy powołanych przepisów ustawy skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 63 §1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu P. R. dwa dni zatrzymania w okresie od 2 lipca 2015 r. godz. 11:40 do dnia 3 lipca 2015 r. godz. 16:30.

Uznając oskarżonego W. C. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 286 §1 kk sąd na mocy powołanego przepisu ustawy i przy zastosowaniu art. 4 kk skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na mocy art. 69 §1 i §2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk Sąd zawiesił warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby lat 2.

Przy wymiarze kary oskarżonemu W. C. sąd wziął pod uwagę zmianę przepisów ustawy Kodeks Karny i opierał się na brzmieniu przepisów art. 69 § 1 i § 2 oraz art. 70 § 1 pkt. 1 kk sprzed 1 lipca 2015 r., które są względniejsze dla oskarżonego.

Zdaniem sądu wymierzona kara w stosunku do oskarżonego W. C. jest proporcjonalna do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowić będzie dla oskarżonego stosowne ostrzeżenie i sprawi, że w przyszłości oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego. Wymierzając tą karę sąd przyjął jako okoliczność łagodzącą w stosunku do oskarżonego W. C. niekaralność w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, jako okoliczność obciążającą przyjął sąd nagminność przestępstw przeciwko mieniu.

Na mocy art. 46 §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonych P. R. i W. C. obowiązek naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. Z. kwoty 7206 zł.

Ustalając obowiązek częściowego naprawienia szkody miał sąd na uwadze, że oskarżeni zarzucanego im czynu dopuścili się wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym B. R., dlatego obowiązek naprawienia szkody należało orzec w części 2/3 wysokości wyrządzonej szkody. Nadto sąd uwzględnił kwotę 50 euro która stanowiła zaliczkę uiszczoną w dniu zawierania umowy i pomniejszył ustaloną kwotę szkody o kwotę 210 zł, obliczoną na podstawie średniego kursu euro NBP z dnia 4 września 2019 r. tj. 4,20 zł.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu powołanego w wyroku, zwalniając oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych z uwagi na ich sytuację materialną oraz zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz obrońców adw. S. D. oraz adw. S. R. należne wynagrodzenie za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonym z urzędu.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- obrońca adw. S. D.,

2. K.. 14 dni.

G., dnia 12 lipca 2019 r.